

Länsiväylä 27.10.2004

Ämmässuon ongelmiin tartuttava vakavasti?

Länsiväylän pääkirjoituksessa 20.10. kritisoitiin asukkaita, asukas- ja ympäristöyhdistyksiä siitä, että ne ovat toiminnallaan hidastaneet uuden kaatopaikan ja uusien laitosten käyttöönottoa Ämmässuolla. Asukkaat ja yhdistykset ovat joutuneet tarttumaan epäkohtiin, joita asioiden hoidossa ja uusien toimintojen suunnittelussa on ilmennyt. Viime aikoina vastaavaa kritiikkiä ovat esittäneet lausunnoissaan myös Espoon kaupunki ja Kirkkonummen kunta.

Ämmässuon kaatopaikalta valui kaatopaikkavesiä Loojärven kautta Natura-alueeseen Espoonlahteen. Tähän asukkaat puuttuivat, ja suotovedet alettiin kerätä talteen. Jätteiden päivittäisessä peittämisessä ilmeni puutteita. Tätäkin korjattiin, kun asia nostettiin esiin. Hajuhaitat olivat kaatopaikalta sietämättömät. Monien huomautusten jälkeen hajuhaitat ovat vähentyneet, mutta eivät vielä kukaan poistuneet. Lausunnoissa ja valituksissa uusien toimintojen ympäristöluvista on vaadittu parempaa ympäristön suojelua. Tässä esimerkkejä siitä, mitä asukkaat ja yhdistykset ovat nostaneet esiin ja missä ne ovat myös saaneet korjausta aikaiseksi – kaikkien espoolaisten, kirkkonummelaisten ja ympäristön hyväksi.

Espoon kaupunki oli erittäin kriittinen viimeisessä lausunnossaan, jonka se antoi biojätteiden käsittelyä sekä tuhkan ja kuonan loppusijoitusta koskevasta ympäristövaikutusten arviointiohjelmasta. Kaupungin lausunnossa mm. todettiin tuhkien ja kuonan loppusijoittamisen alueelle olevan suuri riski. Näin Espoon kaupunkikin on havahtunut Ämmässuosta aiheutuviin haittoihin koko kaupungin kannalta. Joku sanoisi, että vihdoinkin, mutta hyvä, että edes nyt. Tämä parantanee jatkossa jätehuollon toimintojen laatua Ämmässuolla.

Asukkaat, asukas- ja ympäristöyhdistykset ovat toisaalta kiinnittäneet huomiota Ämmässuon-Kulmakorven-Kauhalan alueen jatkuvaan laajenemiseen. Kun kaatopaikka-alue perustettiin aikanaan sopimattomalle paikalle, vesistöperäiselle suoalueelle, sitä ei tulisi jatkuvasti kasvattaa. Alueen sietokyky on jo ylittynyt. Tätä ei ole Espoossa riittävästi tiedostettu. Pientä valonpilkahdusta on tässäkin suhteessa nähtävissä, koska kaikkien puolueiden edustajat totesivat yksimielisesti Ämmässuota koskevassa vaalipaneelissa 12.10., että tulevassa Uudenmaan maakuntakaavaan liittyvässä vaihekaavassa on löydettävä vaihtoehtoisia sijoituspaikkoja yhdyskuntajätteelle ja muille kaatopaikkatoiminnoille.

Pääkirjoituksessa käytettiin esimerkkinä sekajätteen käsittelylaitosta. Sinänsä hyvä asia, mutta miksi jättilaitos pitää sijoittaa Ämmässuolle. Miksi vastaavia pienempiä laitoksia ei voida sijoittaa eri puolille pääkaupunkiseutua, jos tekniikka on niin huippuluokkaa ja jos toiminta on niin ympäristöystävällistä kuin luvataan? Tuotakoon loppusijoitettava jäte siihen asti Ämmässuolle, kun löytyy muitakin sijoituspaikkoja, mutta älköön ajettako kaikkea sekajätettä käsiteltäväksi jättilaitokseen alueelle. Hajauttamalla toimintaa vähenisi myös valtaisa kuorma-autoralli Ämmässuolle. Jättilaitosten suunnittelijoiden tuntuu olevan vain mahdotonta ymmärtää tällaista ekologista ajattelua.

Asukkaat, asukas- ja ympäristöyhdistykset eivät ole tahallaan eikä ”piruuttaan” kiinnittäneet epäkohtiin huomiota ja vastustaneet alueen jatkuvaa kasvattamista. Syynä ovat olleet alueella ilmenneet erilaiset ongelmat, joita on miesvoimin vähätelty vuosikausia, ja alueen holtiton kasvu, joka on alueen ympäristön ja myös asukkaiden, nykyisten ja tulevien, kannalta haitallista. Työtä on tehty kaikkien espoolaisten ja kirkkonummelaisten puolesta. Kun mielipiteitä ei ole muuten kuunneltu, on jouduttu myös valittamaan. Ehkä suhtautuminen jatkossa muuttuu, kun Kirkkonummen kunta ja Espoon kaupunki ovat tarttuneet Ämmässuon kysymykseen aikaisempaa suuremmalla vakavuudella.

Aaro Harju
Filosofian tohtori

Ämmäsu liikkeen puheenjohtaja